

[Arbejdsministeren]

grænset kursusvirksomhed. I den anledning skal jeg gøre opmærksom på, at et så ambitiøst sigte har vi heller ikke med de særlige kvindekurser på arbejdsmarkedet, men vi prøver at løse nogle helt konkrete problemer for nogle bestemte grupper kvinder, der er kommet i vanskeligheder, og vi håber at få gode resultater på dette felt.

Endelig stillede fru Grethe Philip et direkte spørgsmål, som også socialministeren har berørt, og det gik ud på, om der inden for rammerne af de kommunale midler til bekæmpelse af ungdomsarbejdsløsheden skulle være mulighed for midlertidige ansættelser i sociale institutioner.

Jeg kan i den anledning oplyse, at de rammer, der er fastlagt for den kommunale anvendelse af disse midler, er meget vide, og at det i realiteten er overladt til et kommunalt skøn, hvordan man vil anvende midlerne. Problemet er imidlertid, hvordan en sådan beskæftigelsesaktivitet tilrettelægges, og da må jeg med det samme gøre opmærksom på, at der ikke er mulighed for en egentlig løntilskudsordning. Den er forbeholdt private virksomheder. Skal der etableres noget kommunalt, må det ske i form af beskæftigelsesarbejder, og jeg kan sige, at allerede i dag foregår der i en række kommuner beskæftigelsesarbejder af denne art inden for det sociale område.

Om det er muligt i denne forbindelse også at inddrage statsinstitutioner, vil jeg stille mig tvivlende over for, men det er klart, at det er et spørgsmål, som konkret må overvejes mellem kommunerne og de pågældende statsinstitutioner og personaleorganisationer, inden man tilvejebringer noget sådant.

Når jeg mener, at den tanke, som fru Grethe Philip er inde på, om særlige beskæftigelsesarbejder på det sociale område, er rigtig, hænger det sammen med, at ungdomskvindearbejdsløsheden er et betydelig større problem og betydelig vanskeligere at løse end ungdomsmandsarbejdsløsheden. I mange egne af landet er dobbelt så mange unge piger ledige som unge mænd.

Finansministeren (Heinesen):

Da nu fru Grethe Philip skal herop igen, skal jeg gerne sige, sådan at det bliver helt tydeligt, at jeg kan godt uden store overvejelser og uden nogen betænkeligheder tilslutte

mig formuleringen på side 17 i den pjece, som fru Grethe Philip citerede fra.

Jeg synes i og for sig, at hr. Wilhjelms skulle holde sig en lille smule tilbage med at snakke om arrogance i debatformen. Den sådan fuldstændig faste figur i den måde, hr. Wilhjelms diskuterer over for socialdemokratiet og regeringen på, er, at det er et udgangspunkt for alle hr. Wilhjelm's refleksioner, at regeringen og socialdemokratiet selvfølgelig er tåbelige og korrupte. Det eneste, der hver gang overrasker hr. Wilhjelms og giver ham anledning til spørgsmål, er, at de er så tåbelige og så korrupte, som det nu fremgår af hr. Wilhjelm's ræsonnementer, så jeg synes ærlig talt ikke, han skulle begynde at ømme sig.

Hvis hr. Wilhjelms har lidt svært ved at forstå, hvorfor det kan være mindre fristende at svare på nogle af hans spørgsmål end på så mange andre spørgsmål, man får stillet, så gav han selv en fortræffelig illustration her. Han siger: hvad er regeringens begrundelse for konsekvent at lægge sig på et for optimistisk skøn vedrørende beskæftigelsen? Det er sådan et rigtig godt ledende spørgsmål. Det er en indbygget forudsætning i hr. Wilhjelm's spørgsmål, at selvfølgelig lægger regeringen sig konsekvent på et for optimistisk beskæftigelses-skøn. Vi mangler bare at høre begrundelsen, og det er kun den, hr. Wilhjelms vil høre. Regeringen lægger sig selvfølgelig ikke konsekvent på et for optimistisk skøn for beskæftigelsen. Vi lægger os på det beskæftigelses-skøn, som vi anser for at være realistisk, men vores økonomer har måttet dele skæbne med økonomerne i alle andre lande i de sidste 3-4 år, idet de med jævne mellemrum har vist sig at anlægge en for optimistisk vurdering på den økonomiske situation.

Hr. Wilhjelms spurgte derefter, om besparelserne er indregnet brutto eller netto. Nu er det jo ikke uden videre nogle entydige begreber, men jeg forstår, at det, som hr. Wilhjelms i virkeligheden spørger om, er: er det således, at når man gennemfører en besparelsesforanstaltning og beregner dens provenu, fratrækker man eventuelle udgifter til en øget arbejdsløshedsunderstøttelse? Svaret på det spørgsmål er ganske klart nej.

Jeg ser, at jeg indtil nu har talt forgæves til hr. Wilhjelms, men jeg er glad for, at han kommer nu, så skal jeg give den sidste del af svaret i en kort version. Besparelserne er